

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/362/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612214172
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1612214172.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, dieťa rodičov: matky D. F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. E. XX, štátna občianka SR a otec X.D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, P., toho času na neznámom mieste, štátny občan SR, zastúpený opatrovníčkou: E.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Z., n.o., E. XX, XXX XX J., o určenie výživného, takto

rozhodol:

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. T. sumou 90 ,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 26.11.2012.

Nedoplatok na výživnom na mal. T. za čas od 26.11.2012 do 30.09.2015 v sume 2.565,- eur je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh matky z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.11.2012 sa matka určenia výživného otcovi mal. dieťaťa na sumu 250,- eur mesačne. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že otcovi určené výživné doposiaľ nebolo, pričom bola určená vyživovacia povinnosť starých rodičov zo strany otca s dôvodu, že v tom čase bol otec študentom vysokej školy. Nakoľko otec už dokončil štúdium na VŠ, žiada, aby namiesto starých rodičov prevzal vyživovaciu povinnosť na mal. T.. Matka ďalej uviedla, že otec, ani jeho rodina sa o maloletú dlhodobo nezaujímajú, otec sporadicky maloletej telefonuje. Maloletá má zhoršený zdravotný stav, trpí na diabetes melítus a epilepsiu, má hormonálnu poruchu, pričom jej liečba je finančne náročná.

Matka na podanom návrhu trvala. V priebehu konania upravila petit návrhu tak, že žiadala otcovi určiť výživné vo výške 150,- eur mesačne, s účinnosťou 26.11.2012.

Otec sa na pojednávanie nedostavil, toho času sa nachádza na neznámom mieste, má hlásený trvalý pobyt v obci F. XXX, v mieste trvalého bydliska sa dlhodobo nezdržuje, jeho pobyt nie je známy, preto mu súd uznesením č.k. 9P/362/2012 - 21 zo dňa 09.12.2013 v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom.

Kolíznym opatrovníkom navrhol určiť otcovi výživné na mal. dieťa, výšku ponechal na úvahe súdu.

Opatrovníčka ustanovená otcovi sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola naň riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' ospravedlnila. Keďže boli splnené podmienky dané v § 101 ods. 2 O.s.p., súd vec prejednal bez jej účasti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom matky a zástupcu kolízneho opatrovníka, správami o pobyte otca, spisom OS Malacky sp.zn. 8Nc 74/2003, potvrdením o zárobku matky, správami ÚPSVaR Malacky a Sociálnej poisťovne pobočka Malacky, lustráciou v databáze Sociálnej poisťovne, lustráciou v Obchodnom registri SR a Živnostenskom registri SR, rodným listom mal. dieťaťa, ostatnými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Z rodného listu mal. dieťaťa súd zistil, že matkou dieťaťa je D. O., nar. XX.XX.XXXX, ako otec dieťaťa je uvedený X.D., nar. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 8 Nc 74/03-15 zo dňa 20.11.2003 súd zveril mal. T. do výchovy matky, pričom súd výživné pre otca neurčil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.01.2004. Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 8P 18/2004 - 34 zo dňa 29.04.2004, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 415/04-64 zo dňa 15.02.2005, súd určil starým rodičom V. (z otcovej strany) výživné na mal. T. v sume po 16,60 eur (500 SKK) mesačne každému, s účinnosťou od 26.02.2003. Súd zároveň určil nedoplatok na výživnom a povolil starým rodičom nedoplatok splácať spolu s bežným výživným. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2005.

Z výsluchu matky súd zistil, že trvá na svojom návrhu s tým, že žiada otcovi určiť výživné vo výške 150,- eur mesačne, s účinnosťou od podania návrhu. Matka ďalej uviedla, že jej nie je známe miesto pobytu otca mal. dieťaťa, tento sa s mal. T. kontaktuje len sporadicky, väčšinou volá z utajeného čísla alebo cez internet. Otec mal. dieťaťa sporadicky aj navštívi, pričom matke aj dieťaťu odmieta uviesť, kde sa reálne zdržuje. Sporadicky prispeje na mal. dieťa aj finančnou sumou od podania návrhu prispel celkom sumou 510,- eur, peniaze zasiela vždy šekom, z miesta bydliska svojich rodičov. Matka uviedla, že osobne informovala otca o prebiehajúcim súdnom konaní, tento jej uviedol, že sa nebude pojednávania účastniť. Výživné na mal. T. hradia starí rodičia z otcovej strany v zmysle súdneho rozhodnutia. Matka je zamestnaná v Univerzitetnej nemocnici v B., jej mesačný príjem na cca. 600,- eur netto. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. F. F., r. XXXX, s deťmi žije v domácnosti svojej matky, je rozvedená s otcom mal. F.. Mal. T. navštevuje 7. Ročník Spojenej školy internátnej v B., počas týždňa je ubytovaná na internáte. Náklady spojené so stravou a internátom platí matka vo výške 60,- eur mesačne, náklady spojené s dopravou dieťaťa do školy sú vo výške 60,- eur mesačne. Mal. T. má zhoršený zdravotný stav, trpí na epilepsiu, diabetes a má diagnostikovanú predčasnú pubertu. Za lieky pre maloletú matka mesačne dopláca sumu cca 25,- eur.

Z výsluchu zástupcu kolízneho opatrovníka súd zistil, že navrhuje určiť otcovi výživné z dôvodu, že doposiaľ určené nebolo, nakoľko sa však v konaní nepodarilo zistiť príjmové a majetkové pomery otca, ponechal výšku výživného na úvahe súdu.

Zo správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny mal súd preukázané, že matka poberá štátne sociálne dávky prídavok na mal. deti vo výške 47,04 eur mesačne. Mal. T. poberá peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 18,39 eur mesačne. Otec nepoberá štátne sociálne dávky. Matka ani otec nie sú poberateľmi dávky a príspevkov pomoci v hmotnej núdzi. Matka ani otec neboli za posledných 12 mesiacov v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Z lustrácie v databáze Sociálnej poisťovne mal súd za preukázané, že otec nie je v tejto databáze vedený ako zamestnanec v pracovnom pomere, alebo obdobnom pracovnom pomere, alebo ako SZČO na území SR. Z lustrácie v Obchodnom registri SR a Živnostenskom registri SR súd zistil, že nie je vedený ani v týchto registroch.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa Univerzitná nemocnica Bratislava zo dňa 07.05.2015 mal súd preukázané, že matka pracuje v menovanej spoločnosti a za obdobie 01/2014 do 04/2015 tu dosiahla priemerný mesačný príjem vo výške 661,54 eura netto.

Podľa § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine bol návrh matky na určenie výživného otcovi k maloletému

dieťaťu podaný dôvodne, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že rodičia nežijú spolu v spoločnej domácnosti, dieťa bolo rozhodnutím súdu právoplatne zverené do výchovy matke, pričom doposiaľ nebolo určené výživné otcovi mal. dieťaťa. Súd má súčasne v zmysle § 24 ods. 1 Zákona o rodine povinnosť určiť, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu. Rodičia sa nedohodli na výške výživného. Matka žiadala výživné vo výške 150,- eur, s účinnosťou od podania návrhu t.j. od 26.11.2012. Otec sa na pojednávanie súdu nedostavil, jeho pobyt je t.č. neznámy, miesto pobytu otca nie je známe ani jeho blízkym príbuzným. Súd preto v konaní ustanovil otcovi opatrovníka z prostredia jeho rodiny, a to otcovu matku. Súd síce v konaní nemal preukázané príjmové a majetkové pomery otca a to z dôvodu jeho neznámeho pobytu, pri určovaní výšky výživného tak súd prihliadol najmä na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ďalej potom aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných, teda rodičov. Matka maloletého dieťaťa je zamestnaná v spoločnosti Univerzitná nemocnica B., kde dosahuje priemerný mesačný príjem cca. 661,- eur a ďalej poberá rodinné prídavky na maloletú. Matka býva spoločne s dvomi maloletými dcérami v rodinnom dome, ktorý vlastnícky patrí starej matke dieťaťa. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. F. F., nar. XX.XX.XXXX.. Maloletá T. navštevuje 7. roč. ZŠ v B. mimo miesta svojho bydliska, počas týždňa je ubytovaná na internáte, náklady s tým spojené sú vo výške 60,- eur mesačne (ubytovanie, strava). Matka maloletú pravidelne do školy vozí, náklady s cestovným sú vo výške min. 60,- eur mesačne. Mal. T. trpí na vážne zdravotné problémy, má diabetes, epilepsiu, ďalej sa lieči na hormonálnu poruchu. Za lieky matka dopláca mesačne cca. 25,- eur mesačne. Otec sa zdržiava na neznámom mieste v zahraničí (podľa vyjadrenia príbuzných otca), miesto jeho pobytu nie je známe ani jeho rodinným príslušníkom. Opatrovníčka otca(matka otca) súdu uviedla, že inú vyživovaciu povinnosť nemá, pričom jej nie sú známe jeho príjmy alebo majetkové pomery. Otec na maloletú T. sporadicky dobrovoľne matke prispieval rôznymi sumami, a to od 26.11.2012 celkovo sumou 510,- eur. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd zato, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 90,- eur mesačne, s účinnosťou od 26.11.2012 (účinnosť tak, ako žiadala matka dieťaťa) a že takto určená výška výživného zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam povinného, tak aj odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek a zdravotný stav. Súd má za to, že takto určeným výživným bude zabezpečená možnosť, aby mal. T. jednak rozvíjala svoje schopnosti, vlohly a záľuby a súčasne je potrebné, aby sa otec spolupodieľal aspoň po finančnej stránke na nákladoch matky súvisiacich s jej starostlivosťou o mal. dieťa, keďže otec o mal. T. dlhodobo neprejavuje skutočný záujem (sporadické návštevy, minimálne finančné príspevky, nezaujíma sa o jej zdravotný stav, atď.). Skutočnosť, že pobyt otca nie je v súčasnosti známy, nie je známe či a kde je zamestnaný (tieto skutočnosti nie je možné objektívne z dôvodu jeho neznámeho pobytu zistiť) neodôvodňujú neurčiť výživné v takej výške, ako to určil súd, a to predovšetkým s prihliadnutím na to, že takto určená výška výživného je vzhľadom na vek mal. dieťaťa a náklady spojené so starostlivosťou oň primeraná a odôvodnená. Otec vie o tom, že je otcom mal. T., a teda mal by si riadne plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, resp. podieľať sa na nákladoch na výživu mal. dieťaťa. Jeho súčasný neznámy pobyt nezbavuje otca tejto jeho vyživovacej povinnosti a bolo by nespravodlivé, aby matka len z dôvodu neznámeho pobytu otca sama znášala náklady na výživu dieťaťa, za účasti skutočne minimálnej finančnej podpory starých rodičov dieťaťa, ktorý sa mesačne podieľajú na výžive mal. T. celkovou sumou 33,19 eura.

Súd po zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností má za to, že výživné na mal. T. je možné určiť tak ako to uviedol vo výroku tohto rozhodnutia, pretože je potrebné prihliadnuť na náklady na zabezpečenie životných potrieb mal. dieťaťa, najmä v súvislosti s návštevou školy a zhoršeným zdravotným stavom dieťaťa. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti mal súd za to, že je dôvodné určiť výživné a to na sumu 90,- eur mesačne, s účinnosťou od 26.11.2012, teda od podania návrhu matkou.

Vzhľadom na určenie výživného od 26.11.2012, vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 26.11.2012 do 30.09.2015 v sume 2.565,- eur. Otec zaplatil za obdobie od podania návrhu matke dobrovoľne celkovo sumu 510,- eur (podľa vyjadrenia matky), pričom pri určenom výživnom 90,- eur mesačne mal otec zaplatiť na mal. T. sumu 3.075,- eur (mesiac 11/2012 alikvotná časť 15,- € (90€/30 x 5 dní) + 34 mesiacov x 90€). Po odpočítaní zaplateného výživného tak otcovi vznikol nedoplatok vo výške 2.565,- eur, ktorý je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Nakoľko súd nevyhovel návrhu matky v plnom rozsahu, v prevyšujúcej časti požadovaného výživného návrh zamietol.

Súd záverom dodáva, že podľa konštantnej súdnej judikatúry súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania ktorú nastolil, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto súd svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie len ustanovený opatrovník otca, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave, v piatich vyhotoveniach. Matka a kolízny opatrovník sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)